

Şizofrenin Notları 4

– Ali Koç · 29 Ağustos 2013

" Gün batımını ve tan vaktini gördüm, ama ikisi arasında kendime hep gidecek bir yer buldum. Yalnızca yoksulluk ya da kötülüğün, şehri kendilerine karanlıktan gün ağarana kadar dolaşılacak bir manzaraya dönüştürdüğü insanlar, ancak onlar şehrin benden esirgenmiş bilgisine sahip. Benim her zaman gidebileceğim bir yer vardı..."

Walter Benjamin

Şizofren/in Notları - 4

I.

Cesaret topladım hayata

Kavga için

Çiçeklerin uçurum kokanlarını sevdim

Düşmek için

Hayatla dalga geçtim durmadan

Ölmek için

Ve seni sevdim bir akşam üstü

Şiir için

Artık sevebildiğin kadar çok sev hiç gelmeyi

Bırakma sakın gitmesin

Onunlasın artık unutma

İstesen de kimseyi sevemezsin artık

II.

Artık yalnızız

Uzun bir sürede yalnız kalacağız

Yalnızlık artık bizim bir sığınağımız

Onca enkazın ardından yalnız/lık/lar/day/ız

/Bende benim olmayan şeylerle

Yalnızım/

Güneş artık karanlığı doğuruyorsa hayatın şafağına

Gözler bakmıyor

Dudaklar gülmüyorsa

Sevgiler boğuluyorsa bir biri ardına

Ve alabildiğine eskimişse kalp yalan yanlış aşklarla
Bir bedeli olacak elbet bedeni inkarın
Bu yalnızlıkların
İlk yazında ömrü kurşunlamanın...

/Buysa o sevdiğim gözlerin inan kederimden öleceğim
Hayatın kazdığı kuyuların içine sen diye düşeceğim/

Önce kendini çadırdın
Sonra kalbini
Bu şehrin denizi uğruna
Dalgalar da tükürdü şimdi aşkına
Ağlama !
Boş yere ıslanmasın bedenin
Kuruyamazsın

Kendine gel
Kendine gel
Gelişin böyleyse
Git o zaman yeniden gel

III.
Kolay değildir elbet anlatmak yalnızlığı
Kalbin yatırılmışken falakaya

Ki zaten kim iki gözüyle birden sadık kalabilmiş ki?

Kirlenmiş bir yalnızlığa rehin düşse de beden
Bıkma özgürlük mücadelenden
Bir gün susacaktır ayrılıklar
İhanet yazan bedenler asılacaktır meydanlara
Yeni bir eskicidir sonuçta zaman
İnan ve hayatını hep özgürlüğe büyüt
O özgürlüğü de korkmadan kalbinle yürüt

Çünkü sen
Sevmeyi başarabildiğin kadar
İnsansın!